

Видання Студентської Колегії -
органу самоврядування студентів НаУКМА

У номері читайте:

- Від редакції
- Самоврядування у «Могили»
- Результати виборів до СК
- Розподіл посад в СК
- Конгрегація
- Церковний календар та інше

Склад Студентської Колегії 7-го скликання:

Голова—Юрій Кулик (ФІ-4).

Представники факультетів:

ФІВН	Дружинін Євген, 2 курс
ФГСН	Смирнов Олексій, 4 курс
ФІРН	Миронова Ірина, 2 курс
ФЕН	Шурма Ростик, 1 курс
ДСНТ+ШР	Дробот Андрій, 2 курс
ФІ	Ксенофонтов Антон, 2 курс

більш детальні результати виборів дивіться на дошці СК в першому корпусі

Розподіл посад в СК:

- Дружинін Є. - заступник голови СК
- Смирнов О. - відповідальний за зв'язки із студентством, секретар
- Миронова І. - відповідальна за дозволя і оздоровлення студентів
- Шурма Р. - скарбник
- Дробот А. - відповідальний за навчальний процес
- Ксенофонтов А. - гуртожиток, забезпечення студентів житлом

Від редакції

Презентуємо Вам, шановне студентство, свіжий номер ВСК. Оскільки Академія вирізняється з-поміж інших внаслідок своєї демократичності, журналістська творчість студентів завжди була досить активною, за нашими підрахунками, за останні роки існування академії різноманітних медіа-проектів було аж 17. Однак, як правило, всі вони припиняли своє існування по 3-4 числі. Винятком стала славнозвісна «Колега», яка поки що тримається зусиллями фактично двох людей, які не жаліючи власних коштів і натхнення спромотлись випустити вже 17(!) чисел (до того ж і в Internet-версії також). Що ж, приклад «Колеги» надихає.

Однак, на наш погляд, однієї «Колеги» явно не вистачає для того, щоб влаштувати загальностудентський дискурс: брак друкованої площі, накладу, часу, перешкоджає цьому. До того ж «плюралізм в одній голові» виглядає якимось неприродно. Отож, ми сподіваємось, наша праця над ВСК сприятиме утворенню в студентському середовищі особливого дискурсу: демократичного, дружнього, заснованого на академічних традиціях. До речі, починаючи з цього номеру ми будемо регулярно друкувати статті про академічні традиції, отже, читайте ВСК і дізнаєтесь багато цікавого про стару Академію. Вітаємо Вас із Різвном Христовим! Бажаємо успіхів в новому триместрі!

Широ, ваша редакція ВСК

Самоврядування в «Могилі»

Якщо спробувати підвести підсумки діяльності СК за 6(!) років, - отримаємо небагато як на такий довгий термін. Читаючи матеріали проведеного СК опитування студентів за 1997(!) рік, спостерігаємо нарікання на бездіяльність та неспроможність студентської колегії («студентська колегія ще не стала тим авангардом студентства, яким вона має бути. На жаль вплив колегії на сьогоденне життя (Академії) дуже незначний.», «колегія має значення лише для першого курсу, для всіх інших це тільки місце для відпрацювання за навчання пічого не роблячи») та ще більші нарікання на адміністрацію («впливу у колегії практично нема, бо адміністрація не спішить віддавати частину своїх прав»). Як не вірко те усвідомлювати, але з тих пір ситуація залишалась незмінною. Небажання чи невміння адміністрації порозумітись із СК спричинило її банкрутство як захисника інтересів студентства. Невідомо чим все це скінчилося б якби не «адміністративна реформа». Схоже адміністрація зрозуміла свою відповідальність за долю студентського самоврядування: одразу після виборів відбулася зустріч новообраної СК із викладачами кафедри п о л і т о л о г і ї О. Гаранен, С. Кисельовим, С. Рябовим з приводу вироблення нового статуту СК. Відомі

політологи пообіцяли допомогти СК в цій справі, також допоможе кафедра соціології. Що ж, таку ініціативу адміністрації можна тільки привітати. Однак існує одне «але». Навіщо самоврядування потрібне студентам? Таку постановку питання зумовлює байдужість більшості студентів Могилянки до проблем самоврядування. Можна констатувати факт кризи легітимності СК, що зумовлений невдачами попередніх СК налагодити стосунки з адміністрацією і відповідно відсутністю великих здобутків. Втім, чесно кажучи, колегія навіть за відсутності порозуміння з адміністрацією могла зробити багато більше. Студенти хоч і голосують на виборах, але до цього їх спонукає не усвідомлення важливості СК як органу який захищає їхні інтереси, а скорше особисте знайомство із кандидатами, чи просто бажання розважитись. Самоврядування «за відсутності правців» знаходиться на межі виродження. Втім, гравці завжди будуть: це ті люди, які хочуть отримати «халявне» відпрацювання, покористуватись комп'ютером з принтером і мати рядок в CV про свої заслуги. Однак у таких гравців - своя гра. Що ж, подальша доля самоврядування невідома. Втім, все залежить від самих студентів.

Олексій Смирнов.

Про СК 7-го скликання

СК 7-го скликання має статус «перехідної»: термін її діяльності всього 6 місяців, після чого відбудуться нові вибори. За цей час її головною стратегічною метою є вироблення нового статуту СК, який був би узгоджений зі статутом Академії та повністю регламентував діяльність СК. Цьому передуватиме ґрунтовна дискусія про зміст, задачі та форми студентського самоврядування загалом і конкретно в Академії. В ній братимуть участь викладачі кафедри політології, будуть запрошені члени попередніх СК, представники адміністрації та всі охочі поспілкуватися на цю тему. Передбачається діяльність спеціальної секції в рамках Днів Науки в Академії. Новий статут сприятиме становленню самоврядування в студентському середовищі Академії, містячи положення, які забезпечуватимуть демократичні, чесні вибори, механізми відповідальності колегіантів перед студентами та ін.

Галшка Гулевичівна- благодійниця Академії

Ми не знаємо точної дати її народження.

Енциклопедичні довідники сходяться на 1575 році, окремі дослідники називають приблизну дату — середина 70-х років. Була молодшою донькою Василя Гулевича, людини статечної і багатой, який і становив у суспільстві мав значення. Гулевичі — відомий рід на

Волині. Мали великі маєтки і були знані в суспільстві. Дід Галшки і батько Василя Федір, одвовішив, прийняв духовний сан під іменем Феодосія, був луцьким єпископом. Його п'ять синів теж займали значні посади, Григорій — хорунжий землі Волинської. Роман — підстароста володимирський... Саме з такого роду, знаного між української шляхти, і походила Єлизавета Гулевич, яку звичайно, йдучи за мовою тогочасних актів, звано ім'ям Галшка. І доля її теж була типовою. Молодою, десь близько 1593 року, вийшла вона заміж за молодого сина берестейського каштеляна Адама Потя Христофора. Дивний тут поворот долі — її свекор

десь невдовзі по тому прийняв сан і став володимирським єпископом Іпатієм, а згодом — одним з фундаторів Берестейської унії 1596 року. Галшці ж судилася інша місія... Шлюб з Христофором був недовгий, знаємо лише, що мали дочку Катерину, яку потім Галшка видала заміж за хорунжого оршанського Миколу Млечка. Подальша доля її — у сутінках історії. Саму Галшку в 1606 році ми бачимо заміжною за мозирським маршалком Стефаном Лозкою. Походив той, як і Галшка, з родини досить заможної, народився близько 1545 року (був років на тридцять старший за Гулевичівну). З середини 70-х років Стефан стає підчапим київським, а з 1590-го — мозирським маршалком, перебуваючи на цій посаді до смерті в кінці 1617 чи на початку 1618 року. Від їхнього подружжя народився син Михайло (десь близько 1613 року — в актах того року він згадується як “літ не маючий”). Ще зі шкільних літ пам'ятаємо, що Галшка Гулевичівна стала фундаторкою Київського братства, подарувавши свій двір під монастир.

В земських книгах вогвєдства Київського з'явився дарчий запис від 14 жовтня 1615 року: “Я, Галшка Гулевичівна, дружина його милості пана Стефана Лозки, маршалка мозирського, з дозволу його милості на все нижче викладене, будучи здорова тілом і розумом,— явно і добровільно усвідомлюю цим моїм добровільним листом, що я, живучи постільки в давній святій православної вірі східної церкви і палаючи до неї благочестивою ревністю до поширення слави божої, з любові і прив'язаності до братів моїх - народу руського для спасіння душі своєї, з давнього часу намірилася

зробити добро для церкви божої”. І далі”. І далі відомо слова: “На вічні часи даю, дарую, записую і відказую мій власний спадковий маєток, що користується правами і вольностями шляхетськими, — власний мій двір, в цілому його виді, разом з землею, що одержан від мого мужа у вічний дар і знаходяться у місті Києві..

на монастир Патріаршої Ставроуїгії також на школу для дітей, я шляхетських, так і міщанських і на всякий інший спосіб богоугодного життя. Цей фундушевий запис підкріплений підписом Стефана Лозки — видно, за обоюстороннім згодом подружжя робився цей дар, отже обоє такі були однодумцями. В документі визначено межі помістя — між вулицями, що ведуть від ринку (нинішня Контрактова площа) до Дніпра, фактично, все це — територія, що її і займав згодом Братський монастир з академією. Не знаємо, що було в цьому маєтку, в документі він передється просто “з усіма того двору пожитками і на-дежностями”

можливо, і якась домована церква, що мала на перших порах задовольняти потреби братства, доки в 1620 році не почали будувати нову.

Зі слів дарчого запису Галшки прояснюється для нас і мотив цього дару. Три причини керували нею — щоб зміцнити православну церкву, щоб добрим діянням очистити душу свою і з любові до народу українського. Українська душа Галшки давала прсе себе знати, і видно це навіть з того, що обидва відомі нам її власноручні підписи зроблені українською мовою, “рукою власною”, хоч під одним документом усі її сучасники підписалися по-польськи, а другий повністю писано польською мовою.

А українська культура розвивалася своєрідно. Держави, яка могла б сприяти розвитку культури, не існувало, тому вона розвивалася саморушно, групуючись у більш чи менші культурні осередки, що об'єднувалися навколо меценатів (як К. Острозький) або православних братств, котрі ставали осередками збереження і примноження української культури. Єдиною фінансовою підтримкою для таких центрів були дари меценатів, як правило, саме тих представників, української шляхти, котрі ще дотримували національних звичаїв і православного обряду. Серед тодішніх актів побудовано чимало таких дарів — відписували маєтки, певні грошові суми. Меценатство стало звичним явищем, його всіляке підтримувала православна церква як справу богоугодну. Минуть ще роки, і на основі школи братства, на тому ж об'єкті Галшки Гулевичівни виникне знаменита в майбутньому Києво-Могилянська академія... Так розпорядилася історія.

19 січня-свято Богоявлення

Дев'ятнадцятого січня православна церква святкує День хрещення Господа, це свято ще має назву Водохреща або Богоявлення, бо при Хрещенні Христа Спасителя було з'явлення Пресвятої Тройці, а також особливо урочисте з'явлення Божества Спасителя, який всенародно розпочав Своє відкрите служіння в ім'я визволення світу. Божество Спасителя явлено було при хрещенні Його і народу, і Хрестителю. За словами св. Амвросія Медиоланського, день Хрещення Господа названий Богоявленням тому, що в цей день Господь Явився не лише для того, аби Його побачили, а для спасіння людей. Св. Золотоуст говорить, що не той день, в який народився Спаситель, має бути названий Богоявленням, але той день, в який він хрестився. Через народження Своє Він не всім був відомий, але через хрещення; до дня хрещення Він був невідомий народу. Чому і Богоявленням зветься не той день, в який (Христос) родився, а той, в який хрестився. В день Богоявлення, після літургії, в пам'ять про хрещення Ісуса Христа в Йордані, Церква проводить велике освячення води на річках, озерах, джерелах, колодязях. Напередодні Водохрещів святкується "голодна кутя", або другий Свят-вечір. Увесь день віруючі люди нічого не їдять - постують. На другий день біля церкви святять воду. В Академії в цей день на плацуправлять святкову службу, після якої освячують принесену віруючими воду.

Вертеп в Академії!

Вертеп є невід'ємною частиною різдвяних свят. Це театралізоване дійство в якому відображено евангельську подію Різдва Христового. Учасники вертепу перевдягаються в спеціальні костюми та йдуть колядувати людові. З вертепом ходили й студенти старої Академії, а зараз ця славна традиція підтримується спудейським братством НАУКМА (перший вертеп в новій Академії відбувся в січні 1993р.) - впродовж майже місяця братчики гратимуть вертеп. Серед замовників - головні посадові особи Академії: В. Брик, С. Явко, В. Шумова, В. Дювель, а також відомі державці - В. Ющенко, Б. Ступка, М. Жулинський та інші відомі люди та організації.

Вперше в історії Києво-Могилянської Академії проводиться конкурс на звання

Mr. АКАДЕМІЯ (NAUKMEN)

У конкурсі може взяти участь будь-який студент НАУКМА, який заповнив Анкету учасника конкурсу в СК з 13.00 до 15.00 впродовж тижня (15.01. - 19.01.) та пройшов відбірковий етап.

На переможців (містер, віце-містер, містер спорт та містер глядацьких симпатій) чекають цікаві пропозиції, захоплючі зустрічі, коштовні призи і звісно визнання Академії.

За докладнішою інформацією звертайтеся до СК (4-106).

**Не Зволікай! Заяви
про себе!**